

**Prezydent
m.st. Warszawy**

DECYZJA Nr RC-WZA-7340-...../201
z dnia 201⁴ r.
w sprawie interpretacji indywidualnej

Na podstawie art. 34 ust. 5 i 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.) w związku z art. 18 ust. 1 i art. 11¹ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2018 r. poz. 2137, z późn. zm.)

po rozpatrzeniu wniosku

sp. z o.o. z siedzibą w

o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek wnoszenia opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, w oparciu o opis zdarzenia przyszłego, przedstawionego przez wnioskodawcę:

„Prowadzenie sprzedaży internetowej pełnego asortymentu, łącznie z napojami alkoholowymi z odbiorem w sklepie”

Spółka przedstawiła własne stanowisko w sprawie, zgodnie z którym :

„Według posiadanej przez nas wiedzy sprzedaż napojów alkoholowych w proponowany przez nas sposób jest zgodna z obowiązującymi przepisami prawa, ponieważ Klient jest zobligowany do osobistego odbioru zamówionego towaru w naszym sklepie, który posiada zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych.”

Udzielam interpretacji w indywidualnej sprawie

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2018 r. poz. 2137, z późn. zm.)

„Sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży może być prowadzona tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), właściwego ze względu na lokalizację punktu sprzedaży, zwanego dalej "organem zezwalającym".

Art. 9⁶ ustawy wskazuje, że *„Sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych, zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, prowadzi się w punktach sprzedaży, którymi są:*

- 1) sklepy branżowe ze sprzedażą napojów alkoholowych;*
- 2) wydzielone stoiska - w samoobsługowych placówkach handlowych o powierzchni sprzedażowej powyżej 200 m²;*
- 3) pozostałe placówki samoobsługowe oraz inne placówki handlowe, w których sprzedawca prowadzi bezpośrednią sprzedaż napojów alkoholowych”.*

Zgodnie z art. 18 ust. 7 pkt 6 tejże ustawy *„Warunkiem prowadzenia sprzedaży napojów alkoholowych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży jest (...) wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie objętym zezwoleniem tylko przez przedsiębiorcę w nim oznaczonego i wyłącznie w miejscu wymienionym w zezwoleniu”.*

Ponadto art. 18 ust. 5 stanowi, że *„Wniosek o wydanie zezwolenia zawiera (...) adres punktu sprzedaży”.*

W myśl art. 18 ust. 7 pkt 6 ustawy, jednym z warunków sprzedaży napojów alkoholowych jest prowadzenie tej sprzedaży w miejscu określonym w zezwoleniu.

Zatem sprzedaż detaliczna napojów alkoholowych może być prowadzona wyłącznie we wskazanych stacjonarnych punktach sprzedaży, spełniających dodatkowo przesłanki określone w innych przepisach ustawy oraz aktach prawa miejscowego (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21.04.2016 r. sygn. II GSK 2566/14, podobnie Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16.10.2018 r. sygn. II GSK 212/18, jak również Wyrok Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie z dnia 03.02.2017 r. sygn. III SA/Kr 1280/16).

Należy w tym przypadku, również mieć na względzie art. 155 Kodeksu cywilnego (Dz. U. 2018 r. poz. 1025, z późn.zm.) wskazujący, iż przy rzeczach oznaczonych co do gatunku (jakim jest alkohol), przeniesienie własności rzeczy, które stanowi rozporządzający skutek zobowiązującej umowy sprzedaży, następuje w chwili przeniesienia posiadania rzeczy, czyli jej wydania nabywcy. Z tego wynika, że co do zasady sprzedaż rzeczy oznaczonych co do gatunku realizuje się z chwilą wydania rzeczy nabywcy w miejscu oznaczonym w umowie.

Skoro w przypadku analizowanego stanu faktycznego realizacja umowy sprzedaży następuje we wskazanym, w udzielonym im w zezwoleniu, punkcie sprzedaży detalicznej napojów alkoholowych, a nie poza nim, to mamy do czynienia ze sprzedażą w konkretnie określonym i objętym zezwoleniem punktem sprzedaży.

Podsumowując, biorąc pod uwagę treść wniosku i wskazane w nim zobligowanie klienta do osobistego odbioru zamówionego towaru w sklepie, który posiada zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych, należy uznać stanowisko wnioskodawcy za słuszne.

Istotą dla rozstrzygnięcia niniejszego zagadnienia jest to, że skutek polegałby na wydawaniu alkoholu nabywcy w lokalu posiadającym zezwolenie na sprzedaż.

Mając na względzie, że we wniosku brak jest bliższych informacji o organizacji sprzedaży napojów alkoholowych (nie ma żadnej wzmianki o regulaminie sprzedaży), trudno jest wskazać inne obowiązki ustawowe, które będą ciążyły na sprzedającym.

U z a s a d n i e n i e

Wpłynął do Biura Rozwoju Gospodarczego Urzędu m.st. Warszawy wniosek sp. z o.o. o z siedzibą w ¹ o wydanie w trybie art. 34 ustawy Prawo przedsiębiorców (w oparciu o przedstawiony wyżej opis zdarzenia przyszłego) interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek wnoszenia opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy „Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna)”.

Natomiast art. 34 ust. 5 ustawy stanowi, że „Udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia”. Zgodnie z ust. 16 w art. 34 tej ustawy do postępowania o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Za daninę publiczną należy uznać opłaty za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, pobierane przez gminy zgodnie z art. 11¹ ust. 1 ustawy o wychowaniu

w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, w celu pozyskania dodatkowych środków na finansowanie zadań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych, które to należą do zadań własnych gmin.

Zdaniem organu, zapytanie przedsiębiorcy wypełnia hipotezę art. 34 ustawy Prawo przedsiębiorców, co stanowi warunek udzielenia przez organ interpretacji indywidualnej wnioskowanego zagadnienia.

Orzekając w niniejszej sprawie organ odniósł się do konkretnej sytuacji indywidualnej, wskazanej przez wnioskodawcę.

Zakres i przedmiot niniejszej sprawy administracyjnej wyznacza wyłącznie treść wniosku przedsiębiorcy wszczynającego postępowanie. Organ administracji publicznej nie może wykraczać poza jego treść. Od przedsiębiorcy zależy zakres zapytania, które jednak musi się wiązać z interpretacją przepisów, określających daniny publiczne.

Mając powyższe na uwadze orzekam jak na wstępie.

Interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej (art. 35 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców).

Interpretacja indywidualna jest wiążąca dla organów lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania. Nie zmienia się interpretacji, w wyniku której nastąpiły nieodwracalne skutki prawne (art. 35 ust. 2 ustawy Prawo przedsiębiorców).

P o u c z e n i e

1. Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Kielecka 44 (za pośrednictwem Prezydenta m.st. Warszawy, adres: Biuro Rozwoju Gospodarczego m.st. Warszawy, ul. Canaletta 2) w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania stronie przysługuje prawo do zrzeczenia się odwołania. Z dniem doręczenia Prezydentowi m.st. Warszawy (adres jak wyżej) oświadczenia o zrzeczeniu się odwołania, decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

Otrzymuje:

2018 PREZIDENT M.ST. WARSZAWY
B. Białecki
Wiceprezydent Miasta Stołecznego Warszawy
Biuro Rozwoju Gospodarczego

